

29^e Zondag door het Jaar A

***Ik ben de Heer, en niemand anders!
Buiten Mij is er geen God. (Js 45,5)***

Van leven naar eucharistie

Iedereen is ervan overtuigd dat de christen vandaag de dag zich niet afzijdig mag houden van het sociale leven: De plichten van ieder goed burger zijn ook voor hem plicht. Zo moet hij belasting betalen en zijn kiesplicht nakomen. Het is eveneens te wensen dat hij zich ook voor het tijdelijke weet in te zetten; zoals voor het culturele, voor het syndicale of voor de politiek. Heeft de christen wat dit betreft een totale vrijheid? Welk verband bestaat er tussen de opbouw van de aardse stad en de hemelse? Welk is de verhouding tussen geloof en politiek?

Eerste lezing

Jesaja 45,1.4-6

Zo spreekt de Heer tot Cyrus, zijn gezalfde, die Hij bij zijn rechterhand heeft genomen om de volkeren voor hem neer te werpen, om koningen de gordels van de lenden te trekken, om deuren voor hem open te stoten en geen poort gesloten te laten: "Het was omwille van mijn dienaar Jakob en om Israël, mijn uitverkorene, dat Ik u bij uw naam heb geroepen en u een eretitel heb gegeven, alhoewel gij Mij niet kende. Ik ben de Heer, en niemand anders! Buiten Mij is er geen God. Ik heb u omgord zonder dat gij Mij kende, zodat allen het nu kunnen weten, die van het oosten en die van het westen: Ik ben de Heer, en niemand anders!"

Tweede lezing

I Tessalonicenzen 1,1-5b

Van Paulus, Silvánus en Timóteüs aan de christengemeente van Tessalonica, die is in God de Vader en de Heer Jezus Christus. Genade voor u en vrede! Wij zeggen God dank voor u allen, telkens wanneer wij uw

naam noemen in onze gebeden. Onophoudelijk gedenken wij voor het aanschijn van God, onze Vader, uw werkdadig geloof, uw onvermoeibare liefde en uw standvastige hoop op onze Heer Jezus Christus. Wij weten, broeders en zusters, dat God u liefheeft en dat gij door Hem zijt uitverkoren, want wij hebben u het evangelie verkondigd niet alleen met woorden maar met kracht en heilige Geest en volle overtuiging.

Evangelie

Matteüs 22,15-21

In die tijd gingen de Farizeeën onder elkaar beraadslagen hoe ze Jezus in zijn eigen woorden konden vangen. Zij stuurden hun leerlingen met de Herodianen op Hem af met de vraag: "Meester, wij weten dat Gij oprecht zijt en de weg van God in oprechtheid leert; en Gij stoort U aan niemand, want Gij ziet de mensen niet naar de ogen. Zeg ons daarom: Wat dunkt U, is het geoorloofd belasting te betalen aan de keizer of niet?" Maar Jezus doorzag hun valsheid en zei: "Waarom probeert gij Mij te vangen, gij huichelaars? Laat Mij de belastingmunt eens zien." Zij hielden Hem een geldstuk voor. Hij vroeg hun: "Van wie is deze beeldenaar en het opschrift?" Zij antwoordden: "Van de keizer." Daarop sprak Hij tot hen: "Geeft dan aan de keizer wat de keizer toekomt, en aan God wat God toekomt."

Van eucharistie naar leven

Burgerlijke gemeenschap en geloofsgemeenschap is niet hetzelfde. En toch is het door al zijn verplichtingen en vrijheden als burger voluit op te nemen, dat de christen ook zijn trouw aan God moet beleven. Zo brengt hij God temidden de geschiedenis der mensen. Hij moet er ook voor getuigen. Trouwens Christus erkende ook de rechtmatige rechten van Caesar. Hij leefde zich helemaal in de omstandigheden van zijn tijd en van zijn volk. Zo openbaarde Hij zijn soevereine vrijheid als Zoon van God. Hij kon zich echter ook niet helemaal buiten de strijd van die twee machten houden: Hij toonde ons dat wij "eerder aan God moeten gehoorzamen dan aan de mensen" (Hand 5,29).